

Bilag 2

Lov nr. 235 af 12. juni 1922 om kystsikringsanlæg.

§ 1. Såfremt nogen måtte formene, at værker, som han agter at opføre til beskyttelse for sin ejendom mod angreb fra havet eller fjordene, også vil komme andre ejendomme til gode, og at disses ejere derfor bør deltage i de med værkernes opførelse og vedligeholdelse mv forbundne udgifter, kan han i mangel af mindelig overenskomst indbringe spørgsmålet herom for en landvæsenskommission. Denne har da at undersøge, om kystsikringsværkerne vil kunne tjene til beskyttelse for alle eller nogen af de af rekverenten opgivne ejendomme, og om den fordel, der herved vil opnås for disse, er af den betydning, at det bør pålægges deres ejere at deltage i de ved kystsikringsværkerne foranledigede udgifter. Befindes dette at være tilfældet, har kommissionen, efter at der, såfremt værkerne ikke udelukkende skal opføres på land, er tilvejebragt samtykke fra ministeren for offentlige arbejder til udførelsen, efter forhandling med de interesserede at godkende en plan for værkerne og bestemme, hvilke ejendomme der bør deltage i udgifterne ved disses anlæg og vedligeholdelse, samt i hvilket forhold de skal bidrage, hvorhos kommissionen fastsætter de øvrige bestemmelser, som skønnes nødvendige for gennemførelsen af det bestemte samvirke, i hvilken henseende reglerne i lov om diger til beskyttelse mod oversvømmelse fra havet af 10. april 1874 kan foreskrives bragte til an-

vendelse i det omfang, kommissionen finder det rigtigt.

§ 2. På lignende måde bliver der at forholde, når anlæg af kystsikringsværker alt er udført eller påbegyndt, såvelsom når kystsikringsværker agtes udvidede således, at de afgiver bedre beskyttelse eller beskyttelse for flere ejendomme end hidtil, og andre end de, der hidtil har bidraget, ønskes tilpligtede at deltage i udgifterne ved værkernes fundendelse eller udvidelse og deres fremtidige vedligeholdelse mv.

§ 3. Såfremt nogen måtte formene, at værker, som han har opført eller agter at opføre på sin ejendom til beskyttelse af denne mod angreb fra havet eller fjordene, for at gøre fyldest bør fortsættes på andre ejendomme, kan en landvæsenskommission endvidere træffe bestemmelse om, hvorvidt anlægget uden vedkommende ejers samtykke vil kunne tillades og i bekræftende fald på hvilke vilkår.

§ 4. For bidrag til et i henhold til foranstående §§ 1-3 af en landvæsenskommission godkendt anlæg haves samme fortrins- og udpantningsret som for hartkornsbidragene til amtsrepartitionsfonden.

§ 5. Denne lov gælder ikke for Færøerne.